

BACKGROUND: The development of a safe and effective vaccine against the human immunodeficiency virus type 1 (HIV-1) is critical to pandemic control. METHODS: In a communitybased, randomized, multicenter, double-blind, placebo-controlled efficacy trial, we evaluated four priming injections of a recombinant canarypox vector vaccine (ALVAC-HIV [vCP1521]) plus two booster injections of a recombinant glycoprotein 120 subunit vaccine (AIDSVAX B/E). The vaccine and placebo injections were administered to 16,402 healthy men and women between the ages of 18 and 30 years in Rayong and Chon Buri provinces in Thailand. The volunteers, primarily at heterosexual risk for HIV infection, were monitored for the coprimary end points: HIV-1 infection and early HIV-1 viremia, at the end of the 6-month vaccination series and every 6 months thereafter for 3 years. **RESULTS:** In the intention-to-treat analysis involving 16,402 subjects, there was a trend toward the prevention of HIV-1 infection among the vaccine recipients, with a vaccine efficacy of 26.4% (95% confidence interval [CI], -4.0 to 47.9; P=0.08). In the per-protocol analysis involving 12,542 subjects, the vaccine efficacy was 26.2% (95% CI, -13.3 to 51.9; P=0.16). In the modified intention-to-treat analysis involving 16,395 subjects (with the exclusion of 7 subjects who were found to have had HIV-1 infection at baseline), the vaccine efficacy was 31.2% (95% CI, 1.1 to 52.1; P=0.04). Vaccination did not affect the degree of viremia or the CD4+ T-cell count in subjects in whom HIV-1 infection was subsequently diagnosed. **CONCLUSION:** This ALVAC-HIV and AIDSVAX B/E vaccine regimen may reduce the risk of HIV infection in a community-based population with largely heterosexual risk. Vaccination did not affect the viral load or CD4+ count in subjects with HIV infection. Although the results show only a modest benefit, they offer insight for future research. (ClinicalTrials.gov number, NCT00223080.)

Rerks-Ngarm, S., et al. (2009). "Vaccination with ALVAC and AIDSVAX to prevent HIV-1 infection in Thailand." N Engl J Med 361(23): 2209-2220.

BACKGROUND: Cervical cancer (CC) is the third most common cancer in women globally, including Thailand, where the incidence rate was 16.2 cases per 100,000 individuals in 2018. Survival rates for patients with this condition have not improved over recent years. This study evaluated the survival rate and median survival time after diagnosis among CC patients, and investigated factors associated with survival in Northeast Thailand. **METHODS:** This study included CC patients admitted to the gynecological ward at Srinagarind Hospital, Faculty of Medicine, Khon Kaen University, Thailand from 2010 to 2019. Survival rates and median survival time since the date of diagnosis and 95% confidence intervals (CIs) were calculated. Multiple cox regression was performed to investigate factors associated with survival which were quantified by adjusted hazard ratios (AHR) and their 95% CIs. **RESULTS:** Of 2,027 CC patients, the overall mortality incidence rate was 12.44 per 100 personyears (95% CI: 11.7 - 13.22), median survival time was 4.82 years (95% CI: 3.92 - 5.72), and 10year survival rate was 43.16% (95% CI: 40.71 - 45.59). The highest 10-year survival rate was 87.85% (95% CI: 82.23 - 91.78) found among those with stage I CC, followed by those who received surgical treatment, which was 81.22% (95% CI: 74.47 - 86.35). Factors that were associated with decreased survival included age >/=60 years (AHR = 1.25; 95% CI: 1.07 - 1.46), health insurance with the Universal Health Coverage Scheme (UCS) (AHR = 6.26; 95% CI: 5.13 -7.64), malignant neoplasms histopathology (AHR = 1.36; 95% CI: 1.07 - 1.74), and treatment with supportive care (AHR = 7.48; 95% CI: 5.22 - 10.71). **CONCLUSION:** Among patients diagnosed with CC, those with stage I had the highest 10-year survival rate. CC patients with older age, UCS, malignant neoplasms histopathology, and received supportive care showed the highest survival association.

Wannasin, R., et al. (2023). "Survival after Diagnosis of Cervical Cancer Patients at a Tertiary Referral Hospital in Northeast Thailand." Asian Pac J Cancer Prev 24(5): 1759-1767.

Background: Raw or undercooked freshwater fish consumption contributes to persistent Opisthorchis viverrini infection in Northeast Thailand. This study aims to assess the relationship between misconceptions, unhealthy eating habits, and *O. viverrini* infection. **Methods:** Data were obtained from the Cholangiocarcinoma Screening and Care Program in Northeast Thailand from 2019 to 2021. Participants were screened for *O. viverrini* annually over the following 2 years using the Kato-Katz technique. Misconceptions and unhealthy eating habits were assessed through questionnaires. The relationship between these factors and *O. viverrini* infection was evaluated using adjusted risk ratios (ARRs) and 95% confidence intervals (CIs) from generalized estimating equations under binomial regression framework. **Results:** Of 5375 participants screened for *O. viverrini* over 3 years, infection rates were 21.53%, 10.7%, and 4.6% each year, respectively. Out of those, 636 participants responded to questions regarding misconceptions. Results showed that participants who believed in the efficacy of putting lime or red ants in Koi pla (raw fish salad) or eating Koi pla with white whiskey to kill parasites, and early-stage cholangiocarcinoma can be cured, were 41% (ARR, 1.41; 95% CI, 1.03-1.94) and 57% (ARR, 1.57; 95% CI, 1.06-2.33), respectively, more likely to be infected with *O. viverrini*. **Conclusion:** Our study confirms that belief in using lime or red ants in Koi pla or eating Koi pla with white whiskey to make it cooked, or early-stage cholangiocarcinoma can be cured, increases *O. viverrini* infection risk in high-risk populations. Changing health beliefs and eating habits is necessary to reduce *O. viverrini* infection and its risk to cholangiocarcinoma.

Sornpom, J., et al. (2023). "Influence of misconceptions and inappropriate eating behaviors on Opisthorchis viverrini infection among at-risk populations undergoing cholangiocarcinoma screening in Northeastern Thailand." <u>Parasitol Res 122(12): 3131-3138.</u>

อภิปรายผลการวิจัย (Discussion)

การอภิปรายผลการศึกษาเป็นการทบทวนข้อค้นพบ และ นำไปไว้ในบริบทของการวิจัยโดยรวม โดยรวบรวมทุก ส่วนที่อยู่ก่อนหน้า (บทนำ วิธีวิจัย และผลการศึกษา) และทำให้ผู้อ่านเห็นความเชื่อมโยงระหว่างแต่ละส่วนของ รายงานการวิจัย

สรุปผลการวิจัย (Conclusion)

ข้อสรุปผลการวิจัยคือองค์ความรู้ (Body of knowledge) ที่ได้จากการศึกษาวิจัย ที่ถือเป็นส่วน สำคัญมากของการเขียนบทความวิจัย และถือเป็นคำตอบ ของคำถามวิจัย เป็นการปิดท้ายสำหรับผู้อ่านพร้อมทั้ง เตือนผู้อ่านถึงเนื้อหาและความสำคัญของการศึกษา โดย สามารถย้อนกลับเพื่อดูรายละเอียดสนับสนุนที่เป็นที่มาของข้อสรุปได้

หลักการอภิปรายผลการวิจัย

อธิบายสิ่งที่ค้นพบ

- สรุปผลการวิจัยหลักที่สำคัญแต่ละรายการตามลำดับ
- อ้างอิงบทความที่เกี่ยวข้องโดยเปรียบเทียบว่ามีความสอดคล้องหรือขัดแย้งกับ ผลการศึกษาของเราอย่างไร (อย่างน้อย 5-10 แหล่งอ้างอิง)
- อธิบายถึงกลไกการเกิดผลการศึกษา สามารถตีความอะไรได้บ้าง
- อภิปรายเกี่ยวกับการค้นพบที่ไม่คาดคิด (ถ้ามี)

อธิบายจุดแข็งของการศึกษา

• ระบุจุดแข็งของการศึกษา

อธิบายข้อจำกัดของการศึกษา

• มีอคติใดบ้างที่จะสามารถบิดเบือนผลการวิจัยได้

แนะนำ!! +> อย่างน้อย 3 ย่อหน้า โดยให้มีความยาว 1-2 หน้า

+> ไม่ควรทำช้ำผลลัพท์ ตีความ พร้อมให้เหตุผล และหาหลักฐานสนับสนุน

หลักการสรุปผลการวิจัย

สรุปให้สอดคล้องกับข้อค้นพบ

- กระซับ ซัดเจน เชื่อมโยงกับผลการศึกษา (บทคัดย่อ: 3-5 บรรทัด;
 - บทความ: 1 ย่อหน้า/ประมาณ 5-10 บรรทัด)
- ไม่ควรรายงานค่าสถิติในส่วนนี้

อธิบายในส่วนของการนำไปใช้

• ข้อสรุปที่ได้สามารถนำไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ได้อย่างไร เช่น การกำหนด นโยบายในการแก้ปัญหา หรือแนวทางการเฝ้าระวัง ป้องกันการเกิดโรค

คำแนะนำ

- ขยายจากข้อสรุปผลหลัก เพื่อแนะนำแนวทางแก้ปัญหา
- แนะนำสำหรับการวิจัยในอนาคต

BACKGROUND: The development of a safe and effective vaccine against the human immunodeficiency virus type 1 (HIV-1) is critical to pandemic control. **METHODS:** In a communitybased, randomized, multicenter, double-blind, placebo-controlled efficacy trial, we evaluated four priming injections of a recombinant canarypox vector vaccine (ALVAC-HIV [vCP1521]) plus two booster injections of a recombinant glycoprotein 120 subunit vaccine (AIDSVAX B/E). The vaccine and placebo injections were administered to 16,402 healthy men and women between the ages of 18 and 30 years in Rayong and Chon Buri provinces in Thailand. The volunteers, primarily at heterosexual risk for HIV infection, were monitored for the coprimary end points: HIV-1 infection and early HIV-1 viremia, at the end of the 6-month vaccination series and every 6 months thereafter for 3 years. **RESULTS:** In the intention-to-treat analysis involving 16,402 subjects, there was a trend toward the prevention of HIV-1 infection among the vaccine recipients, with a vaccine efficacy of 26.4% (95% confidence interval [CI], -4.0 to 47.9; P=0.08). In the per-protocol analysis involving 12,542 subjects, the vaccine efficacy was 26.2% (95% CI, -13.3 to 51.9; P=0.16). In the modified intention-to-treat analysis involving 16,395 subjects (with the exclusion of 7 subjects who were found to have had HIV-1 infection at baseline), the vaccine efficacy was 31.2% (95% CI, 1.1 to 52.1; P=0.04). Vaccination did not affect the degree of viremia or the CD4+ T-cell count in subjects in whom HIV-1 infection was subsequently diagnosed. **CONCLUSION:** This ALVAC-HIV and AIDSVAX B/E vaccine regimen may reduce the risk of HIV infection in a community-based population with largely heterosexual risk. Vaccination did not affect the viral load or CD4+ count in subjects with HIV infection. Although the results show only a modest benefit, they offer insight for future research. (ClinicalTrials.gov number, NCT00223080.)

Rerks-Ngarm, S., et al. (2009). "Vaccination with ALVAC and AIDSVAX to prevent HIV-1 infection in Thailand." N Engl J Med 361(23): 2209-2220.

BACKGROUND: Cervical cancer (CC) is the third most common cancer in women globally, including Thailand, where the incidence rate was 16.2 cases per 100,000 individuals in 2018. Survival rates for patients with this condition have not improved over recent years. This study evaluated the survival rate and median survival time after diagnosis among CC patients, and investigated factors associated with survival in Northeast Thailand. **METHODS:** This study included CC patients admitted to the gynecological ward at Srinagarind Hospital, Faculty of Medicine, Khon Kaen University, Thailand from 2010 to 2019. Survival rates and median survival time since the date of diagnosis and 95% confidence intervals (CIs) were calculated. Multiple cox regression was performed to investigate factors associated with survival which were quantified by adjusted hazard ratios (AHR) and their 95% CIs. **RESULTS:** Of 2,027 CC patients, the overall mortality incidence rate was 12.44 per 100 personyears (95% CI: 11.7 - 13.22), median survival time was 4.82 years (95% CI: 3.92 - 5.72), and 10year survival rate was 43.16% (95% CI: 40.71 - 45.59). The highest 10-year survival rate was 87.85% (95% CI: 82.23 - 91.78) found among those with stage I CC, followed by those who received surgical treatment, which was 81.22% (95% CI: 74.47 - 86.35). Factors that were associated with decreased survival included age >/=60 years (AHR = 1.25; 95% CI: 1.07 - 1.46), health insurance with the Universal Health Coverage Scheme (UCS) (AHR = 6.26; 95% CI: 5.13 -7.64), malignant neoplasms histopathology (AHR = 1.36; 95% CI: 1.07 - 1.74), and treatment with supportive care (AHR = 7.48; 95% CI: 5.22 - 10.71). **CONCLUSION:** Among patients diagnosed with CC, those with stage I had the highest 10-year survival rate. CC patients with older age, UCS, malignant neoplasms histopathology, and received supportive care showed the highest survival association.

Wannasin, R., et al. (2023). "Survival after Diagnosis of Cervical Cancer Patients at a Tertiary Referral Hospital in Northeast Thailand." Asian Pac J Cancer Prev **24**(5): 1759-1767.

Background: Raw or undercooked freshwater fish consumption contributes to persistent Opisthorchis viverrini infection in Northeast Thailand. This study aims to assess the relationship between misconceptions, unhealthy eating habits, and *O. viverrini* infection. **Methods:** Data were obtained from the Cholangiocarcinoma Screening and Care Program in Northeast Thailand from 2019 to 2021. Participants were screened for *O. viverrini* annually over the following 2 years using the Kato-Katz technique. Misconceptions and unhealthy eating habits were assessed through questionnaires. The relationship between these factors and *O. viverrini* infection was evaluated using adjusted risk ratios (ARRs) and 95% confidence intervals (CIs) from generalized estimating equations under binomial regression framework. **Results:** Of 5375 participants screened for *O. viverrini* over 3 years, infection rates were 21.53%, 10.7%, and 4.6% each year, respectively. Out of those, 636 participants responded to questions regarding misconceptions. Results showed that participants who believed in the efficacy of putting lime or red ants in Koi pla (raw fish salad) or eating Koi pla with white whiskey to kill parasites, and early-stage cholangiocarcinoma can be cured, were 41% (ARR, 1.41; 95% CI, 1.03-1.94) and 57% (ARR, 1.57; 95% CI, 1.06-2.33), respectively, more likely to be infected with *O. viverrini*. **Conclusion:** Our study confirms that belief in using lime or red ants in Koi pla or eating Koi pla with white whiskey to make it cooked, or early-stage cholangiocarcinoma can be cured, increases *O. viverrini* infection risk in high-risk populations. Changing health beliefs and eating habits is necessary to reduce *O. viverrini* infection and its risk to cholangiocarcinoma.

Sornpom, J., et al. (2023). "Influence of misconceptions and inappropriate eating behaviors on Opisthorchis viverrini infection among at-risk populations undergoing cholangiocarcinoma screening in Northeastern Thailand." <u>Parasitol Res 122(12): 3131-3138.</u>

วัตถุประสงค์:

เปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการรักษาการทรงตัวขณะเดินเมื่อมีการรบกวน ความสนใจระหว่างผู้สูงอายุเพศหญิงที่ออกกำลังกายด้วยไทเก๊ก และผู้สูงอายุเพศหญิงที่ไม่ได้ ออกกำลังกาย

วิธีดำเนินการะ

ผู้สูงอายุเพศหญิงที่ออกกำลังกายด้วยไทเก็กอย่างน้อย ๑ ปี และผู้สูงอายุเพศหญิงที่ไม่ได้ ออกกำลังกาย กลุ่มละ ๒๕ คน โดยทั้งกลุ่มจะถูกประเมินความสามารถในการทรงท่าเมื่อมี การรบกวนความสนใจด้วย Dual-task test โดยทดสอบการเดินเป็นระยะทาง ๒๐ เมตร ใน ๓ สถานการณ์ คือ ๑) เดินด้วยความเร็วปรกติ ๒) เดินด้วยความเร็วปรกติร่วมกับการคำนวณ เลข ๓) เดินด้วยความเร็วปรกติร่วมกับการท่องชื่อเดือนย้อนหลัง โดยผู้วิจัยจับเวลาของการเดิน ผลการศึกษาความสามารถในการรักษาการทรงตัวระหว่างผู้สูงอายุที่ออกกำลังกายด้วยไทเก็ก และผู้สูงอายุที่ไม่ได้ออกกำลังกายในการเดินปรกติที่ไม่มีการรบกวนความสนใจ พบว่า มีความ แตกต่างของค่าเวลาที่ใช้ในการเดินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าพี = ๐.๐๔) และพบว่ามีความ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการเดินที่มีการรบกวนความสนใจด้วยการคิดคำนวณเลข (ค่าพี = ๐.๐๓) และการท่องชื่อเดือนย้อนหลัง (ค่าพี = ๐.๐๐๖)

ผลการศึกษาะ

สรุปผลการศึกษาะ

การออกกำลังกายด้วยไทเก๊ก มีผลต่อการเพิ่มความสามารถในการรักษาการทรงตัวในขณะเดิน เมื่อมีการรบกวนความสนใจจากการทำกิจกรรมหลายอย่างพร้อมกัน ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่พบ ได้อยู่เสมอในชีวิตประจำวัน ดังนั้น ไทเก๊กน่าจะเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการออกกำลังกายใน ผู้สูงอายุ ที่ช่วยส่งเสริมความสามารถในการรักษาการทรงตัวในขณะเดินเมื่อมีการรบกวนความสนใจ และช่วยลดปัจจัยเสี่ยงในการหกล้มของผู้สูงอายุได้

ตารางที่ 🗠 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการควบคุมการทรงตัวขณะเดินระหว่างผู้สูงอายุเพศหญิงที่ออกกำลังกาย ด้วยไทเก๊กและผู้สูงอายุเพศหญิงที่ไม่ได้ออกกำลังกาย จากการทดสอบการเดิน ๓ รูปแบบ

	ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (วินาที)		
การทดสอบ	ผู้สูงอายุเพศหญิง ที่ออกกำลังกายด้วยไทเก๊ก	ผู้สูงอายุเพศหญิง ที่ไม่ออกกำลังกาย	- ค่าพื ^{้a}
	(จำนวน=๒๕)	(จำนวน=๒๕)	
เดิน	നെ.ഒ് ± യ.ഠൻ 1.3	33 ඉර.රස් ± ම.රව	०.०៤*
เดินร่วมกับการนับเลขถอยหลัง	ඉට.ටඉ ± ໔.ඉම <mark>3.</mark>	02 ඉදි.ටික ± ඤි.ඔඔ	o.om*
เดินร่วมกับการนับเดือนถอยหลัง 	೦೫.៤៤ ± ⊄.೧೯೮ <mark>3.</mark>	89 ໝ໑.ຓຓ ± ๕.๑ຬ	*600.0

a = Independent t-test

Mean different

*Mean diff.1 = 1.33 (95% CI: 0.04 to 2.62; p-value 0.044)

*Mean diff.2 = 3.02 (95% CI: 0.17 to 5.87; p-value 0.038)

*Mean diff.3 = 3.89 (95% CI: 1.16 to 6.62; p-value 0.006)

^{* =} มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ค่าพี < ๐.๐๕

ฝึกปฏิบัติ #1

ผลการศึกษา

จากผู้เข้าร่ามโครงการ 12,345 ราย ร้อยละ 23 ติดเชื้อพยาธิใบไม้ตับ การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการติดเชื้อพยาธิ ใบไม้ตับพบว่า ผู้ที่มีประวัติการรับประทานปลาน้ำจืดชนิดเกล็ดขาวแบบดิบหรือกึ่งสุกกึ่งดิบ มีโอกาสติดเชื้อพยาธิใบไม้ตับ 3.5 เท่า (95% CI: 1.8 – 5.2; p-value <0.001) เมื่อเทียบกับผู้ที่ไม่เคยรับประทาน

อภิปรายผล

การศึกษาของเราพบความชุกของการติดเชื้อพยาธิใบไม้ตับสูงเมื่อเทียบกับการศึกษาก่อนหน้าในภาคตะวันออกเฉียงหนือของ ประเทศไทยในปี พ.ศ. 2562 โดยพบเพียงร้อยละ 10 จากการตรวจคัดกรองประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เสี่ยง 20,000 คน [Ref.] ความชุกที่สูงเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการศึกษาของเราทำการศึกษาในพื้นที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ อีกทั้งพฤติกรรมการ รับประทานอาหารของคนในพื้นที่อาจจะยังไม่เปลี่ยนแปลง นอกจากนั้น ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการติดเชื้อพยาธิใบไม้สูง ที่สุดพบในกลุ่มผู้ที่รับประทานปลาดิบที่มีเชื้อพยาธิใบไม้ตับ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2564 โดย พบว่าผู้ที่รับประทานปลาขาวดิบ มีโอกาสติดเชื้อพยาธิใบไม้ตับสูงกว่าผู้ที่ไม่เคยรับประทาน [Ref.]

ข้อสรุป

ข้อคันพบของการศึกษาของเราเผยว่า ผู้ที่มีประวัติการรับประทานปลาน้ำจืดแบบดิบหรือกึ่งสุกกึ่งดิบมีแนวโน้มที่จะติดเชื้อพยาธิ ใบไม้ตับมากกว่าผู้ที่ไม่มีประวัติ ดังนั้นในการตรวจคัดกรองการติดเชื้อดังกล่าว ควรเน้นในกลุ่มที่มีประวัติการรับประทานปลาดิบ นอกจากนั้น การวางรากฐานการศึกษาเกี่ยวกับความเสี่ยงต่อการติดเชื้อพยาธิใบไม้ตับ เป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการ เฉพาะ อย่างยิ่งในพื้นที่เสี่ยง เพื่อลดอุบัติการณ์ รวมถึงปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการรับประทานให้มีความปลอดภัยแบบยั่งยืน

ฝึกปฏิบัติ #2

ผลการศึกษา

จากผู้เข้าร่ามคัดกรองมะเร็งท่อน้ำดี 3,000 คน มากกว่าครึ่งเป็นเพศหญิง (54%) ประมาณสองในสามเป็นผู้สูงอายุ (63%) อายุเฉลี่ย 54 ปี (SD 13 ปี) และส่วนใหญ่มีอาชีพทำนา (78%) ความชุกของมะเร็งท่อน้ำดีโดยรวมอยู่ที่ 3.5% สูงที่สุดพบในเพศชาย (5%) และกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป (4.5%) รองลงมาคือกลุ่มอายุ 50-59 (3.5%) และกลุ่มอายุ 40-49 (2.3%) การวิเคราะห์หลายปัจจัยในคราวเดียวกันพบว่า เพศชาย และผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีความสัมพันธ์ที่สูงกับการเกิดมะเร็งท่อน้ำดี (Adjusted OR = 2.5; 95% CI: 1.9 – 5.5; p-value = 0.001 และ Adjusted OR = 1.9; 95% CI: 1.5 – 3.2; p-value = 0.023 ตามลำดับ) เมื่อเทียบกับเพศหญิง และผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 50 ปี ตามลำดับ

อภิปรายผล

การศึกษาเรามีความพยายามในการค้นหาระยะเริ่มต้นของมะเร็งท่อน้ำดีโดยการคัดกรองกลุ่มเสี่ยงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จาก การตรวจคัดกรองพบว่าผู้เข้าร่วมโครงการเป็นหญิงมากกว่าชาย อย่างไรก็ตาม หลังจากผ่านการวินิจฉัยมะเร็งท่อน้ำดีแล้วพบว่าเพศชายมีสัดส่วนการ เป็นมะเร็งมากกว่าหญิง ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมาที่รายงานว่าความชุกมะเร็งท่อน้ำดีพบมากเพศชาย [Ref. 1,2] นอกจากนั้นยังพบว่าอายุที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มเสี่ยง ความชุกมะเร็งท่อน้ำดีเพิ่มขึ้นตามไปด้วย เฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้สูงอายุ ใกล้เคียงกับการศึกษาที่ผ่านมาที่พบว่าความชุกมะเร็งท่อน้ำดีจะเพิ่มขึ้นในผู้ที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป [Ref.] สาเหตุอาจเนื่องมาจากการเกิดโรคใช้ระยะเวลาในการพัฒนาหลายปี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาก่อนหน้าที่ระบุว่า มะเร็งท่อน้ำดีสามารถตรวจพบได้ในระยะเวลาเฉลี่ย ?.? ปี หลังจากได้รับปัจจัยเสี่ยง [Ref.] ปัจจัยที่ สัมพันธ์กับมะเร็งท่อน้ำดีในการศึกษาของเราพบในเพศชายและผู้สูงอายุ สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมาที่พบอุบัติการณ์มะเร็งท่อน้ำดีที่สูงในเพศ ชายและผู้สูงอายุ [Ref.] สาเหตุอาจเนื่องมากจากเพศชายมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดโรค เช่น การรับประทานปลาดิบที่มีเชื้อพยาธิใบไม้ตับ การดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นตัน โดยงานวิจัยก่อนหน้ามีการรายงานว่า ความชุกของการติดเชื้อพยาธิใบไม้ตับมักพบในเพศชาย [Ref.]

ข้อสรุป

การศึกษาของพบว่า ความชุกมะเร็งท่อน้ำดีเพิ่มขึ้นตามอายุที่เพิ่มขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งในผู้สูงอายุที่พบว่ามีแนวโน้มที่จะพบว่าเป็นมะเร็งท่อน้ำดีสูงกว่า วัยกลางคนและวัยอื่น นอกจากนั้นยังพบว่าเพศชายมีโอกาสที่จะเป็นมะเร็งท่อน้ำดีมากกว่าเพศหญิง ดังนั้นในการตรวจคัดกรองมะเร็งท่อน้ำดี เพศชาย และผู้สูงอายุควรเป็นกลุ่มแรกที่ต้องให้ความสำคัญ เพื่อเพิ่มโอกาสในการคันพบมะเร็งในระยะเริ่มตันให้ได้โดยเร็วที่สุด เพื่อยืดระยะเวลาและโอกาสใน การรอดชีวิต รวมถึงรักษาให้หายขาดได้ในที่สด

ฝึกปฏิบัติ #3

ผลการศึกษา

จากผู้เข้าร่วมตรวจคัดกรองมะเร็งท่อน้ำดีทั้งหมด 1,200 คน ผลตรวจอัลตร้าซาวด์ และ CT/MRI ระบุสงสัยเป็นมะเร็งท่อน้ำดี โดยจากจำนวนนี้ 60% พบเป็นมะเร็งท่อน้ำดีระยะเริ่มต้นจากผลตรวจชิ้นเนื้อ และ 20% เป็นระยะสุดท้าย ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดมะเร็งท่อน้ำดี เมื่อ ควบคุมผลกระทบของทุกปัจจัยร่วมกัน ได้แก่ เพศ อายุ ประวัติการเป็นเบาหวาน พบว่าผู้ที่มีประวัติการติดเชื้อพยาธิใบไม้ตับชนิด *Opisthorchis viverrini* เสี่ยงต่อการเกิดมะเร็งท่อน้ำดี (AOR = 2.7; 95% CI: 2.2 – 6.3) และผู้ที่ไม่มีประวัติญาติสายตรงป่วยเป็นมะเร็งท่อน้ำดี (AOR = 1.9; 95% CI: 1.5 – 3.2) เมื่อเทียบกับผู้ที่มีประวัติ

อภิปรายผล

การศึกษาของเราได้ดำเนินการคัดกรองกลุ่มเสี่ยงมะเร็งท่อน้ำดี และสอบถามประวัติเพื่อค้นหาปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคดังกล่าว ปัจจัยเสี่ยงหลักที่สำคัญที่ การศึกษาเราค้นพบคือ ผู้ที่มีประวัติการติดเชื้อพยาธิใบไม้ตับชนิด *O. viverrini* เสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งท่อน้ำดี ซึ่งสอดคล้องกับหลายการศึกษาที่ผ่านมา รวมถึงองค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) ที่ยอมรับและระบุว่าการติดเชื้อพยาธิ *O. viverrini* เป็นปัจจัยเสี่ยงหลักต่อการเกิดมะเร็ง ท่อน้ำดี (Ref. 1,2,...) นอกจากนั้น การศึกษาของเรายังพบว่าผู้ที่ไม่มีประวัติญาติสายตรงป่วยเป็นมะเร็งท่อน้ำดี เสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งท่อน้ำดี ผล การศึกษานี้เป็นที่น่าแปลกเนื่องจากขัดแย้งกับหลายการศึกษาที่ผ่านมาที่ระบุว่าผู้ที่มีประวัติญาติสายตรงป่วยเป็นมะเร็งท่อน้ำดีเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งท่อ น้ำดี [Ref.] ข้อค้นพบดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้ที่อาศัยอยู่ร่วมกันอาจจะมีพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกัน นี่อาจรวมไปถึงพฤติกรรมการรับประทานอาหารที่ เสี่ยงต่อการเกิดมะเร็งท่อน้ำดี เช่น การรับประทานปลาดิบ หรือกึ่งสุกกึ่งดิบ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมาที่ระบุว่าพฤติกรรมการประกอบและ รับประทานอาหารที่เสี่ยงต่อการดิดเชื้อพยาธิใบไม้ตับจะนำไปสู่การเกิดมะเร็งท่อน้ำดีในที่สุด [Ref.]

ข้อสรุป

ข้อคันพบของการศึกษาเราระบุว่า ผู้ที่มีประวัติการติดเชื้อ *O. viverrini* และไม่มีประวัติญาติสายตรงป่วยเป็นมะเร็งท่อน้ำดี มีบทบาทอย่างมากต่อ การป่วยเป็นมะเร็งท่อน้ำดี ดังนั้นในการตรวจคัดกรองมะเร็งท่อน้ำดี ควรดำเนินการในกลุ่มผู้ที่มีประวัติการติดเชื้อ *O. viverrini* เป็นอันดับแรก สำหรับกลุ่มผู้ที่ไม่มีประวัติญาติสายตรงป่วยเป็นมะเร็งท่อน้ำดียังคงต้องมีการศึกษาเพิ่มเติม เนื่องจากยังคงมีความขัดแย้งกับการศึกษาอื่น อย่างไรก็ตาม การตรวจคัดกรองโรคยังคงมีความจำเป็นและต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อคันหาผู้ป่วยในระยะเริ่มต้นให้ได้เข้าสู่กระบวนการ รักษาได้อย่างทับท่วงที

